

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/281/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.IV.37.673/2024/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] A dr. Ferenczy Áron egyéni ügyvéd által képviselt indítványozó alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz.
- [2] 1. Az indítványozó a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.IV.37.673/2024/2. számú végzése ellen – a Fővárosi Törvényszék 102.K.700.164/2024/18. számú ítéletére, a Magyar Állatorvosi Kamara Országos Másodfokú Etikai Bizottsága H/OMEB/II-3/22/OEEB-15/2023. számú határozatára, valamint a Magyar Állatorvosi Kamara Országos Elsőfokú Etikai Bizottsága K/H/15/2023/OEEB/669. számú határozatára is kiterjedően – terjesztett elő az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszt 2024. december 20-án, a Fővárosi Törvényszék Közigazgatási Kollégiuma útján az Alkotmánybírósághoz. A panaszbeadvány a támadott bírói és hatósági döntéseket az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésével, valamint a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseivel tartotta ellentétesnek.
- [3] 2. Az alkotmányjogi panaszból és az ügyben hozott bírói döntésekből megállapítható, hogy az alapügy (a H/OMEB/II-3/22/OEEB-15/2023. számú kamarai határozat kapcsán indult közigazgatási jogvita) tárgya egy bepanaszolt állatorvosi eljárás ügyében hozott etikai bizottsági határozat megtámadásával kapcsolatos jogvita volt.
- [4] A bíróság által megállapított tényállás szerint az indítványozó 2023. május 22-én etikai panaszt nyújtott be a Magyar Állatorvosi Kamara Országos Elsőfokú Etikai Bizottságához, amelyben előadta, hogy a kutyáját korábban szőrkitépés miatt elvitte egy állategészségügyi rendelőbe, ahol azt közölték vele, hogy az eb valószínűleg allergiás. Az indítványozó kifogásolta, hogy az orvosok számítógépen nem

ellenőrizték a kutya kórelőzményét, pedig úgy észlelhették volna, hogy korábban az ebnél Cushing-szindróma gyanúja merült fel. A panasz alapján az ebnél csak egy hetes késéssel végeztek tenyésztéses vizsgálatot, az indítványozó szerint ezért a kutyája későn kapta meg a szükséges antibiotikumot. Az indítványozó később kapta meg az eb vérvételi leletét, amely oly mértékben tért el a korábbi leletektől, hogy nyilvánvalóan nem lehetett az ő kutyájáé. 2022. november 14-én egy infúziót követően a kutya jó állapotban volt, de az indítványozó szerette volna, hogy az esti infúziót a rendelőben kapja meg az állat, hogy a kezelőorvos is lássa az állapotát. A kezelőorvos az indítványozó szerint beletett még valamit az esti infúzióba, ezt követően pedig elhagyta a kórtermet. A kutya állapota az infúzió után rosszabbodott, majd össze is esett. A kezelőorvos másnap telefonon elismerte, hogy az eb korábbi leletét elcserélték. Az indítványozó szerint a nem megfelelő eljárás miatt a kutyája tényleges állapotára 4 nap késéssel derült fény, de a bepanaszoltak ezért elnézést sem kértek. Ezzel – az indítványozó álláspontja szerint – a bepanaszoltak megsértették a Magyar Állatorvosi Kamara Etikai és Etikai Eljárási Szabályzata (a továbbiakban: Etikai Szabályzat) VII. rész 1. és 2. pontjait.

- [5] A Magyar Állatorvosi Kamara Országos Elsőfokú Etikai Bizottsága a 2023. július 26-án kelt, K/H/15/2023/OEEB/669. számú határozatában az indítványozó panaszát elutasította. A határozat indokolása szerint – az iratok, a nyilatkozatok és a tárgyaláson elhangzottak alapján – nem volt bizonyított, hogy a bepanaszoltak nem a megfelelő gondossággal, felelős állatorvosi magatartással viseltettek volna az eb iránt. A lelet- és mintacserét az orvosok kiderítették, beismerték, az indítványozót tájékoztatták, a kezelést folytatták. A laboratóriumi vizsgálatokat igénybe vették, a vizsgálatok eredményéről az indítványozót ugyancsak tájékoztatták.
- [6] Az elsőfokú határozat ellen az indítványozó fellebbezett, ez alapján eljárva pedig a Magyar Állatorvosi Kamara Országos Másodfokú Etikai Bizottsága a 2023. november 20-án kelt, H/OMEB/II-3/22/OEEB-15/2023. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. A másodfokú határozat rögzítette, hogy az indítványozó panasa lényegében a leletcserére és az amiatti bocsánatkérés elmaradására irányult. Ezek kapcsán – az Etikai Szabályzat hivatkozott pontjaira és a Magyar Állatorvosi Kamaráról, valamint az állatorvosi szolgáltatói tevékenység végzéséről szóló 2012. évi CXXVII. törvény (a továbbiakban: MÁOK tv.) 25. § (2) bekezdésére hivatkozással – a másodfokú etikai bizottság rámutatott, hogy a lelet elcserélése és annak nem azonnali felismerése kétséget kizáróan szakmai hiba, amit az indítványozó joggal kifogásol. A hanyag munkavégzés, az odafigyelés és a pontosság hiánya lehet etikai vétség, de önmagában egyetlen hiba nem minősül etikátlan magatartásnak. Márpedig a bepanaszolt orvosokat érintően korábban nem érkezett etikai panasz a kamarához, így nem lehet azt megállapítani, hogy esetükben a hanyag munkavégzés, a gondatlanság rendszeres volna. A felek ellentétes nyilatkozata miatt az pedig, hogy a bepanaszolt orvos a leletcsere miatt kellő időben bocsánatot kért-e, nem volt

megállapítható. A másodfokú határozat indokolása érintette a kórlapadás elmaradása kérdését is; továbbá kifejtette, hogy az állat életvégi állapotában az elsődleges szempont, illetve kötelesség a szenvedés minél jelentősebb csökkentése, adott esetben akár végleges megszüntetése; az állat elvesztésével járó tulajdonosi érzelmi válsághelyzet pusztá elodázása pedig nem lehet morálisan elfogadható indok az állat élete mindenáron való fenntartásához, és ezáltal a szenvedése meghosszabbításához.

- [7] 2.1. Az indítványozó a másodfokú etikai bizottság határozata ellen keresetet terjesztett elő, kérve elsődlegesen a másodfokú határozat megváltoztatását, másodlagosan annak megsemmisítését, és a másodfokú etikai bizottság új eljárás lefolytatására kötelezését. A Fővárosi Törvényszék a 2024. június 11-én kelt, 102.K.700.164/2024/18. számú ítéletével a keresetet, mint alaptalant, elutasította.
- [8] Az ítélet indokolásában a törvényszék – az indítványozó által hivatkozott eljárási és anyagi jogi jogszabálysértéseket vizsgálva – kimondta, hogy a másodfokú etikai bizottság túllépte az Etikai Szabályzatban előírt ügyintézési határidőt, ez azonban az ügy érdemi elbírálásra kihatással nem volt, és az indítványozó sem állított olyan jogsértést, amely az ügyintézési határidő túllépéséből fakadt volna.
- [9] Vizsgálta a bíróság a Magyar Állatorvosi Kamara tényállás-feltárási kötelezettségének teljesítését is, az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény, a MÁOK tv. és az indítványozó panaszában foglaltak alapján. Megállapította, hogy a leletcserét, valamint a kórlapadás elmulasztását illetően, mivel ezeket a bepanaszolt orvos is elismerte, nem volt vita a felek között. A bocsánatkérést illetően a felek elmondásai között ellentét állt fenn, amelynek feloldására az etikai bizottságok az etikai eljárás szabályai között nem láttak lehetőséget.
- [10] Értékelte a bíróság az indokolási kötelezettség megsértésére vonatkozó indítványozói hivatkozást is, hangsúlyozva, hogy az indokolásnak a döntés szempontjából releváns tényekre kellett kitérnie. Súlyosbító és enyhítő körülményeket a másodfokú határozat azért nem tartalmazott, mert – az elsőfokú határozattal egybehangzóan – a panasz elutasításáról rendelkezett, e tartalmi kellékek pedig csak az etikai felelősség megállapítása esetén értelmezhetők. Nem megalapozott az indítványozó azon állítása sem, hogy nem derül ki, mi alapján állították meg az etikai bizottságok a bepanaszoltak etikai felelősségének hiányát; a határozatokban ugyanis szerepel, hogy a leletcsere és az azonnali felismerés hiánya miatt nem minősül etikai vétségnek. A másodfokú határozat kifejezetten is utalt arra, hogy önmagában egy szakmai hiba etikátlan magatartásnak nem minősül, mert abból nem lehet a bepanaszoltak hanyag munkavégzésére, rendszeres gondatlanságára következtetni. Rögzítette azt is a bíróság – az etikai bizottságokkal összhangban –, hogy erre irányuló kérés hiányában az állatorvosoknak nincs kórlapadási kötelezettségük. A törvényszék szerint ezért az etikai bizottságok a szükséges mértékig megindokolták, hogy a tényállás, a kamarai szabályzati és a jogszabályi rendelkezések alapján miért nem alapozták meg a panaszban foglaltak az etikai felelősség megállapítását.

- [11] Az indítványozó anyagi jogi kifogásokat is előterjesztett, amelyeket a bíróság – hivatkozva a MÁOK tv. 25. § (1)-(2) bekezdéseire, valamint az Etikai Szabályzat több pontjára – ugyancsak alaptalannak talált. Az indokolás e körben is megismételte, hogy az egész ellátás folyamán elkövetett egyetlen szakmai hiba önmagában nem alkalmas arra, hogy az Etikai Szabályzat VII. rész 2. pontjában foglalt gondossági követelmény megsértését, és így etikai felelősség megállapítását vonja maga után. A lelet elcserélésén túl pedig nem merült fel a gondatlanságra utaló körülmény, az eb a szükséges kezelést megkapta. Azt is hangsúlyozta a bíróság, hogy az Etikai Szabályzat megalkotásának nem az volt a célja, hogy valamennyi szakmai hibát etikai büntetéssel torolja meg. Az indítványozó által panaszolt kórlapadási kötelezettség elmulasztása kapcsán utalt rá a bíróság, hogy 2023. május 25-től van a kórlap vezetését előíró rendelkezés, de az indítványozó kutyájának a kezelésére 2022 őszén került sor; ezért sürgőtlen volt azt tisztázni, hogy egy akkor még nem hatályos szabálynak a bepanaszoltak eleget tettek-e. Mindezek alapján a bíróság szerint helyesen, feltárt tényállás alapján és jogszabályi hivatkozásokkal alátámasztottan jutott arra a következtetésre a Magyar Állatorvosi Kamara, hogy a bepanaszoltak etikai vétséget nem követtek el.
- [12] 2.2. Az ítélet ellen az indítványozó felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő, amelynek a befogadását a Kúria a 2024. október 22-én kelt, Kfv.IV.37.673/2024/2. számú végzésével megtagadta.
- [13] Az indítványozó a felülvizsgálati kérelem befogadását a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 118. § (1) bekezdés *a)* pont *aa)*, *ab)* és *ad)* alpontjai, valamint *b)* pontja alapján kérte. A Kúria megvizsgálta a befogadhatósággal kapcsolatban előadottakat, de azok alapján a rendkívüli perorvoslati eljárás lefolytatását nem látta indokoltnak. Kiemelte, hogy a Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *aa)* alpontja szerinti joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása kapcsán az indítványozó nem jelölte meg, pontosan mi az az elvi jelentőségű jogkérdés, amelyben a Kúria álláspontjának első alkalommal történő kifejtése lenne szükséges, vagy amely kapcsán az elsőfokú bíróság jogértelmezése meghaladott volna. A Kp. 118. § *a)* pont *ab)* alpontja a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége ezt indokolja. Ilyet sem mutatott be az indítványozó, nem utalt arra, hogy az érintett feleken kívül más jogalanyokat – akár csak közvetve is – befolyásolna a perbeli ügy, vagy hogy abban nagy társadalmi érdeklődésre számot tartó jogkérdés merült volna fel. Ugyanezen törvényhely *ad)* alpontja szerint a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelmére, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegésre is lehet a felülvizsgálati kérelmet alapítani. E körben a Kp. 117. § (4) bekezdése előírja, hogy a befogadási kérelmet indokolással kell alátámasztani, kifejezetten a befogadhatóság körében. Az indítványozó a Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *ad)* alpontját megjelölte ugyan, de

ehhez érdemi indokolást külön nem kapcsolat, ehelyett a felülvizsgálati kérelem érdemi indokolására utalt. A Kp. 118. § (1) bekezdés *b)* pontja szerinti befogadhatósági oknál elvárás, hogy a felülvizsgálatot kérő úgy mutassa be a támadott és a közzétett kúriai határozatok közötti ügyszonosságot, hogy párhuzamot von a jogkérdés, a releváns tények és az alkalmazandó jogszabályok között, és adja elő, hogy miben látja a jogkérdésben való eltérést. Jelen esetben az indítványozó a Kúria Kfv.37.138/2020/6. számú határozatától való eltérésre hivatkozott. Ennek tényállása könnyen felismerhető különbséget mutat a jelen ügyben született jogerős ítélet tényállásához képest, ugyanis a felhívott határozat tárgya orvosi, és nem állatorvosi etikai eljárás volt. A felülvizsgálat befogadhatóságának felételei mindezek alapján nem állnak fenn, ezért a Kúria a befogadást a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján megtagadta.

- [14] 3. Az indítványozó a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.IV.37.673/2024/2. számú, felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadó végzése ellen – a Fővárosi Törvényszék 102.K.700.164/2024/18. számú ítéletére, valamint az első- és másodfokú határozatokra is kiterjedően – az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszt terjesztett elő 2024. december 20-án, a Fővárosi Törvényszék Közigazgatási Kollégiuma útján az Alkotmánybírósághoz. A panaszbeadvány a támadott bírói döntéseket és etikai bizottsági határozatokat az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésével, valamint a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseivel tartotta ellentétesnek.
- [15] 3.1. A Magyar Állatorvosi Kamara Országos Másodfokú Etikai Bizottsága határozatának azon megállapítását sérelmezte az indítványozó, amely ugyan rámutatott, hogy az ügyben szakmai hiba történt, de önmagában egyetlen hibát (egy lelet elcserélését) nem minősített etikátlan magatartásnak. Az indítványozó szerint ennek a szakmai hibának is etikai felelősségre vonással kellett volna járnia, még ha arra a legenyhébb jogkövetkezményt alkalmazzák is. A másodfokú határozat ezért – ahogyan az elsőfokú határozat is – kirívóan okszerűtlen, logikátlan megállapítást tartalmaz.
- [16] 3.2. A Fővárosi Törvényszék ítéletében foglaltakat amiatt kritizálta az indítványozó, mert azok egyrészt megismételték a másodfokú határozat sérelmezett megállapításait, másrészt elutasították az indítványozó azon felvetését, hogy a másodfokú határozat ne tartalmazna megfelelő indokolást. Az alkotmányjogi panasz szerint a törvényszék ítélete helytelenül alkalmazta a MÁOK tv. 25. § (1) bekezdését, valamint az Etikai Szabályzat rendelkezéseit VII. rész 1. és 2. pontjait, ezzel pedig megsértette az indítványozónak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát. [Indokolásként az indítvány hosszú idézeteket a 7/2013. (III. 1.) AB határozatból és a 3386/2024. (XI. 8.) AB határozatból.] A törvényszék jogértelmezése továbbá az indítványozó szerint az Alaptörvény 28. cikkét is sérti, mert nem vette figyelembe az Etikai Szabályzat

preambulumát. Logikátlanak és ugyancsak a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot sértőnek tartotta továbbá az indítványozó a törvényszék ítéletének azon részét, amely szerint a kutyáján az életben tartáshoz szükséges intézkedéseket elvégezték, mert ez a leletcserével nem fér össze.

- [17] A Kúria felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadó végzése tekintetében az alkotmányjogi panasz nem tartalmaz indokolást.
- [18] 4. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése előírja, hogy az alkotmányjogi panasz érdemi elbírálása előtt döntení kell annak befogadásáról. Az alkotmányjogi panasz befogadásáról az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján – figyelemmel az Abtv. 47. § (1) bekezdésére, 50. § (1) bekezdésére, valamint az Alkotmánybíróság Ügyrendjének 5. § (1) és (2) bekezdéseire – tanácsban eljárva dönt. A panaszt akkor lehet befogadni, ha az megfelel a törvényben előírt formai és tartalmi követelményeknek, különösen az Abtv. 26-27. és 29-31. §-aiban foglalt feltételeknek. Ezeken kívül az Abtv. 52. § (1) bekezdése értelmében az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia. A kérelem akkor határozott, ha megfelel az Abtv. 52. § (1b) bekezdés a)-f) pontjaiban foglalt kritériumoknak.
- [19] Jelen esetben a panasz nem felel meg ezeknek a követelményeknek, az alábbiak miatt.
- [20] 5. Az indítványozó – a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.IV.37.673/2024/2. számú, felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadó végzése átvételének időpontjához képest – az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott hatvan napos határidőben nyújtotta be az alkotmányjogi panaszt. A Fővárosi Törvényszék 102.K.700.164/2024/18. számú ítélete ellen az indítványozó határidőn belül nem terjesztett elő alkotmányjogi panaszt, ugyanakkor mivel a Kúria a támadott végzését mérlegelési jogkörben hozta, ezért az Ügyrend 32. § (5) bekezdése alapján az alapügyben hozott bírói döntésre is kiterjedt az Alkotmánybíróság vizsgálata {lásd: 3095/2024. (II. 29.) AB végzés, Indokolás [33]-[35]; 3088/2025. (III. 14.) AB végzés, Indokolás [21]}. Az indítványozó alkotmányjogi panasz benyújtására indítványozói jogosultsággal rendelkezik, érintettsége – mivel az alapeljárásban felperes volt – fennáll. Az indítványozó az alkotmányjogi panaszban az Alaptörvényben biztosított joga sérelmére hivatkozott – megjelölve az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdését, valamint a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseit –, továbbá a rendelkezésére álló jogorvoslati lehetőségeket kimerítette.
- [21] 6. Az indítvány a határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdésében felsorolt követelményeinek csak részben tesz eleget. Tartalmazza: a) a törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá azt, amely az indítványozó indítványozói jogosultságát megalapozza [Abtv. 27. § (1) bekezdés]; b) az eljárás megindításának indokait, az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét [a XXVIII. cikk (1) bekezdése összefüggésében azt, hogy egy

szakmai hibát nem minősítettek etikátlan magatartásnak, valamint hogy a törvényszék jogértelmezése helytelen, logikátlan és ellentmondásos]; c) az Alkotmánybíróság által vizsgálendő bírói döntést (a Kúria Kfv.IV.37.673/2024/2. számú végzése, valamint a Fővárosi Törvényszék 102.K.700.164/2024/18. számú ítélete); d) az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit [XXIV. cikk (1) bekezdés, XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdés, 28. cikk]; e) indokolást – a Fővárosi Törvényszék ítélete vonatkozásában – arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel; valamint f) kifejezett kérelmet arra, hogy az Alkotmánybíróság semmisítse meg a bírói döntést.

- [22] Az indítványozó a Kúria Kfv.IV.37.673/2024/2. számú végzése alaptörvényellenességével összefüggésben nem adott elő indokolást, így e döntést az Alkotmánybíróság nem vizsgálta.
- [23] Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdését az alkotmányjogi panasz csak felsorolta, mint sérülni vélt alapjogot, de ahhoz külön értékelhető indokolást nem kapcsolt, így e részében sem vizsgálható érdemben az indítvány.
- [24] Az Alaptörvény 28. cikkét megemlíti az indítványozó, az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint azonban az e cikkében foglalt, a bíróságoknak címzett jogértelmezési segédszabály nem tekinthető olyan Alaptörvényben biztosított jognak, amelynek sérelmére hivatkozva alkotmányjogi panaszt lehetne benyújtani {pl. 3240/2018. (VII. 9.) AB végzés, Indokolás [22]}. Ez az indítványi elem ezért érdemben nem vizsgálható.
- [25] 7. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság feltételeként határozza meg továbbá, hogy az – egyéb törvényi feltételeknek megfelelő – alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását. A feltételek meglétének vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik. (lásd: 21/2016. (XI. 30.) AB határozat, Indokolás [20]).
- [26] Az indítványozónak az alkotmányjogi panaszából kiolvashatóan a Fővárosi Törvényszék ítéletében – és ezen keresztül az első- és másodfokú határozatokban – foglaltakkal kapcsolatosan az a fő kifogása, hogy pusztán egy szakmai hibát (a lelet elcserélését) nem értékelték olyan magatartásnak, amely etikai felelősségre vonást is maga után vonna. Az indítványozó ezt kirívóan okszerűtlen, logikátlan, jogszerűtlen (a MÁOK tv. és az Etikai Szabályzat rendelkezéseit helytelenül alkalmazó), ellentmondásos és nem megfelelően alátámasztott megállapításnak tartotta, ami ezért sérti az ő Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében garantált tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát.
- [27] Ennek kapcsán az Alkotmánybíróság emlékeztet rá, hogy a törvényszék az ítélete indokolásában részletesen vizsgálta, hogy a Magyar Állatorvosi Kamara eleget tett-e az indokolási kötelezettségének. Rámutatott, hogy a döntés szempontjából releváns tények feltárása megtörtént, a hatósági határozatok pedig – az indítványozó

állításával ellentétben – számot adtak arról, hogy a leletcsere és az azonnali felismerés hiánya miért nem minősül etikai vétségnek, és önmagában ebből miért nem lehet a bepanaszoltak hanyag munkavégzésére, rendszeres gondatlanságára következtetni. Kifejtette a törvényszék, hogy a lelet elcserélésén túl nem merült fel a gondatlanságra utaló körülmény, az eb a szükséges kezelést megkapta, az Etikai Szabályzat megalkotásának pedig nem az volt a célja, hogy minden szakmai hibát egyúttal etikai büntetéssel is megtoroljon.

- [28] Egyebekben az Alkotmánybíróság a jelen ügy kapcsán is hangsúlyozza, hogy gyakorlata következetes abban, hogy nem vizsgálja, hogy a bírói döntés indokolásában megjelölt bizonyítékok és megjelenő érvek megalapozottak-e, mint ahogy azt sem vizsgálja, hogy a jogalkalmazó helytállóan értékelte-e az eljárásban beszerzett bizonyítékokat és előadott érveket, vagy a konkrét ügyben a bírói mérlegelés eredményeként megállapított tényállás megalapozott-e. A tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése, és mérlegelése ugyanis az eljárási jogi szabályokban a jogalkalmazó számára fenntartott feladat. {3309/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [5]; 3084/2016. (IV. 18.) AB végzés, Indokolás [29].} Önmagában az, hogy a bíróság a tényeket és a bizonyítékokat az indítványozótól eltérő módon értékelte, azokból nem az indítványozó által helyesnek vélt következtetést vont le, és nem osztotta az indítványozó jogi álláspontját, még nem teszi az eljárást tisztességtelenné. {Hasonlóan: 3084/2016. (IV. 18.) AB végzés, Indokolás [30].}
- [29] Az Alkotmánybíróság megerősíti, hogy: „Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikkének (1) bekezdése alapján az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve. A (2) bekezdés d) pontja fogalmazza meg, hogy az Alkotmánybíróság alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját. A bírói döntéseknek kizárólag az alkotmányossági szempontú vizsgálata tartozik a testület hatáskörébe. [...] A bírói döntés elleni alkotmányjogi panasz azonban nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének. [...] [A]z Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszon keresztül is az Alaptörvényt, az abban biztosított jogokat védi. Önmagukban azonban a rendes bíróságok által elkövetett vélt vagy valós jogszabálysértések nem adhatnak alapot alkotmányjogi panasznak. Egyébként az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna” {3268/2012. (X. 4.) AB végzés, Indokolás [28]; 3241/2013. (XII. 21.) AB végzés, Indokolás [13]; 3039/2019. (II. 20.) AB végzés, Indokolás [15]}. „A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki. Ez a jogkör azonban nem teremthet alapot arra, hogy minden olyan esetben beavatkozzon a bíróságok tevékenységébe, amikor olyan (állítólagos) jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor, mely egyéb jogorvoslati eszközzel már nem orvosolható. Sem a jogállamiság elvont elve, sem a tisztességes eljárás alapjoga [...] nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti

szuperbíróság szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el” {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés; Indokolás [13]–[14]; 3241/2013. (XII. 21.) AB végzés, Indokolás [13]; 3039/2019. (II. 20.) AB végzés, Indokolás [15]}.

- [30] Mindezekre tekintettel az alkotmányjogi panaszban a támadott ítélet (és hatósági határozatok) indokolásával szemben – az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése alapján – megfogalmazott kritikák nem vetik fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, és nem értékelhetők alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésként sem.
- [31] 8. Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság – az Abtv. 47. § (1) bekezdése és az 56. § (2)-(3) bekezdései, valamint az Alkotmánybíróság Ügyrendjének 5. § (1)-(2) bekezdései alapján eljárva – az alkotmányjogi panaszt, figyelemmel az Abtv. 27. § (1) bekezdés *a)* pontjában, 29. §-ában, valamint 52. § (1b) bekezdés *e)* pontjában foglaltakra, visszautasította, az Alkotmánybíróság Ügyrendjének 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontjai alapján.

Budapest, 2025. július 8.

Haszonicsné dr. Ádám Mária s. k.,
tanácsvezető, előadó alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Handó Tünde s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
alkotmánybíró